Ч. 134 Четверъ 17 (29) червня 1893. Рôкъ III.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адмінистрація: улица Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францішканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціѣ неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

Передплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Зъѣздъ делеґатôвъ Выставы краевои.

На вечѣрнôмъ засѣданю делеґатôвъ раджено надъ орґанізаціею дѣланя делеґатôвъ въ справѣ уряджeня ловецко-етноґрафічнои части Выставы.

Предсѣдатель секціѣ етноґрафічнои п. Прибиславскій, припоручавъ делеґатамъ горячо, щобы заняли ся щиро вôддѣломъ етноґрафічнымъ. — Референтъ секціѣ етноґрафічнои п. Шухевичь пôднѣсъ, що въ вôддѣлѣ етноґрафічнôмъ треба обмежити ся на найнеобхôднѣйшй рѣчи, позаякъ Дирекція Выставы могла на ту цѣль визначити лишь 12.000 зр. Секція етноґрафічна вôднесла ся длятого въ вôдозвѣ до цѣлого краю зъ просьбою, щобы горожане прийшли въ помôчь не въ закупнѣ, але въ выпозычуваню одежи. Дирекція Выставы числить на щирыхъ любовникôвъ етноґрафіѣ, котрыхъ нашъ край має такъ богато, що они зволять запомогти Выставу изъ своихъ приватныхъ зборôвъ цѣнными оказами.

П. Вівієнъ пôднѣсъ, що ноша селяньска знаходить ся теперь въ станѣ переходовôмъ; давна красна ноша затрачує ся. Бесѣдникъ пытавъ ся, чи дирекція прийме на себе удержанє селянъ, котрѣ будуть помѣщенѣ въ загородахъ на Выставѣ.

Именемъ дирекціѣ пояснивъ п. Штаркель, що въ загородахъ будуть помѣщенѣ селяне, що займають ся промысломъ домашнымъ, а при тôй нагодѣ будуть могли за свою роботу, выконувану на Выставѣ, узыскати вôдповѣдне винагороджене. Той способъ поступованя буде пôдъ взглядомъ етичнымъ вôдповѣднѣйшій.

Опôсля порушивъ п. Скарбекъ-Борковскій справу выставы коней селяньскихъ взываючи пп. делеґатôвъ, щобы заохочували селянъ до участи въ Выставѣ. Взагалѣ секція одержала въ тôмъ вôддѣлѣ зголошеня на 300 коней а сподѣває ся, що одержить зголошеня на 700 до 800 коней.

Вôдтакъ завѣдомивъ бесѣдникъ зборы, що на засѣданю комітету для справы годôвлѣ коней поставивъ внесенє, щобы удати ся до Міністерства, абы въ 1894 р. правительство не переводило преміованя въ цѣлôмъ краю, але лишь на Выставѣ краєвôй и щобы правительство визначило на ту цѣль значнѣйшу субвенцію. Комітетъ ухваливъ то внесенє.

По тôмъ представивъ ґр. Шембекъ справу уряджeня вôддѣлу выставы ловецкои и що въ тôмъ напрямѣ зроблено. Бесѣдникъ зазначивъ, що той вôддѣлъ буде точкою притягаючою на Выставѣ и заохочувавъ пп. мысливыхъ до якъ найширшои участи.

Ґр. Шембекъ завѣдомивъ вôдтакъ зборы, що секція ловецка вôднесла ся зъ просьбою до Намѣстництва, щобы поручило Староствамъ предложити рôзнородныхъ родôвъ зброѣ вôдобранои звѣрокрадамъ. То вже стало ся, староства предложили такй выказы, а Є. Екс. п. Намѣстникъ удѣливъ ихъ секціи. Теперь выбере секція зъ тыхъ списôвъ цѣкавѣйшй, рѣдшй и больше интересуючй оказы и постарає ся вôдтакъ о то, щобы тй оказы представлено на выставѣ.

Наконець здававъ п. Брикчиньскій справу зъ вôддѣлу худобы. Въ тôмъ напрямѣ зроблено вже дуже богато и єсть всяка надѣя, що той вôддѣлъ запрезентує ся вôдповѣдно на выставѣ.

На тôмъ закôнчили ся нарады. Кн. Сапѣга подякувавъ делеґатамъ за то, що зволили такъ численно прибути до Львова та завôзвавъ ихъ ще разъ до енерґічнои акціѣ по своѣхъ повѣтахъ.

Зъ рускихъ товариствъ.

Дня 11 цвѣтня вôдбуло ся отворене читальнѣ „Просвѣты“ въ Витвици, повѣта долиньского, при великôй участи мѣсцевого населеня. Зъ селянъ околичныхъ прибуло лишь двохъ знаныхъ патріотôвъ селянъ зъ Кальнои: вôйтъ Червонюкъ зъ сыномъ Николою. Зъ интеліґенціѣ прибули: о. деканъ Т. Горникевичь зъ Гошова зъ женою, родина о. Бирчака пароха зъ Пôдбережа, о. Л. Гриневичь зъ Чолганъ, п. Л. Бѣлецкій ц. к. лѣсничій зъ Кальнои, пп. Парины зъ Гошова, вкôнци мѣсцевй дѣдичѣ пп. Раперы, учитель мѣсцевый п. О. Вишомирецкій и мѣсцевый парохъ о. Т. Горникевичь.

Зборы отворивъ о. парохъ мѣсцевый яко членъ основатель. На предсѣдателя выбрано о. декана Т. Горникевича зъ Гошова. О. деканъ подякувавши за выбôръ, промовивъ горячо до зôбраныхъ. Вôдчитôвъ було два. Оденъ выголосивъ о. І. Бирчакъ зъ Пôдбережа про користи просвѣты взагалѣ, а спеціяльно зъ читальнѣ. Другій вôдчитъ державъ о. парохъ мѣсцевый про економічне пôддвигненє селянъ, користуючись рефератомъ дра Олесницкого, выголошенымъ при отвореню філіѣ „Просвѣты“ въ Стрыю. Вôдчиты выслухали зôбранй уважно, роблячи мѣсцями свои уваги. Рôвножь уважно и зъ вдоволенємъ выслухано декламацію стиха Шевченкового „До Основяненка“, удачно вы-

1)

Нôчь св. Вальпурґи.*)

Оповѣданє — Генриха Цшоккого.

Куситель.

Я перебувавъ далеко вôдъ дому за орудками въ Празѣ. То було въ цвѣтни. Хочь и кôлько я мавъ приємнои розрывки, то все таки туживъ за нашимъ мѣсточкомъ, де мене вже семый тыждень выглядала моя молода жѣночка. Вôдъ коли мы побрали ся, то ще нѣколи не розлучали ся на такъ довгій часъ.

Правда, Франя слала що тыждня листокъ до мене, але тй рядки въ нѣмъ, повнй любови, бажаня и туги, доливали — якъ то кажуть — оливы до огню. Я бувъ бы бувъ вже радъ, щобы та Прага и святый Непомукъ були вже далеко за мною на пôвночи.

Хто не має такои любои жѣночки, що вй двацять и два роки, такои розкôшнои якъ та любовь, доокола котрои грають ся два въ самôмъ розцвѣтѣ божки любови: хто по пятилѣтнôмъ подружу не залюбивъ ся въ такôй людинѣ пять сотъ разôвъ больше, якъ день передъ весѣлємъ, тому на дармо стану розказувати, якъ то я туживъ.

Словомъ, я ажь дякувавъ Богу зъ радости, коли залагодивъ вже всѣ орудки; попращавъ ся зъ немногими моими знакомыми и приятелями и сказавъ господареви, щобы подавъ свôй рахунокъ. На другій день хотѣвъ я вôдъѣзджати почтою.

Того дня рано, коли я мавъ вôдъѣзджати, приходить послушный господарь и приносить рахунокъ, на котрôмъ щось богато пописано; у мене не було досыть дрôбныхъ грошей, щобы все поплатити та щобы ще й стало на выдатки въ дорозѣ. Треба було розмѣняти на срѣбло безпечный вексель. Я сягнувъ по пуляресъ и ставъ шукати за нимъ по всѣхъ кишеняхъ, по всѣхъ кутахъ. Десь пропавъ. Менѣ ажь недобре зробило ся: въ нѣмъ було, бачите, больше якъ чотирнацять сотокъ талярôвъ паперѣвъ, а то чей не марниця на тôмъ свѣтѣ.

Не помогло нѣчого, що я цѣлу хату перевернувъ до горы ногами — пуляресъ таки десь щезъ.

„Добре то я собѣ думавъ“ — кажу самъ до себе: — „Скоро лишь чоловѣкъ на хвильку стане веселити ся, то заразъ чортъ зъ поза плота зробить єму якогось збытка. Колибъ чоловѣкъ нѣчимъ въ свѣтѣ не тѣшивъ ся, то й не мусѣвъ бы натерпѣти ся вôдтакъ неразъ тôльки страху, не зазнававъ бы тôлько журы. Я то вже неразъ самъ на собѣ добре досвѣдчивъ“.

Або хтось пуляресъ укравъ, або я єго загубивъ. Тажь я ще день передъ тымъ мавъ єго въ рукахъ; я носивъ єго звычайно при собѣ въ кишени на грудехъ. А въ нѣмъ були ще й листы вôдъ Франѣ. Менѣ здавало ся, що я ще вечеромъ, коли роздягавъ ся, чувъ єго пôдъ пальцями. Якъ то я прийду теперь знову до своихъ цѣнныхъ паперѣвъ? Той прецѣ, що ихъ має, може кождои хвилѣ, коли хоче, вымѣняти на золото або срѣбло.

Я ставъ кляти на чôмъ свѣтъ стоить, хочь то не моимъ звычаємъ. Кобы то такъ, якъ въ давныхъ часахъ чортъ ходивъ по свѣтѣ, то я бы бувъ заразъ робивъ зъ нимъ яку умову. Коли я такъ собѣ думаю, приходить менѣ на гадку якійсь чоловѣкъ, въ червонôмъ споловѣлôмъ сурдутѣ, котрого я може вôсѣмь днѣвъ тому назадъ бачивъ при білярѣ, а котрый тогды выглядавъ въ моихъ очахъ зовсѣмъ такъ, якъ той найстаршій чортъ зъ пекла, що лишь перекинувъ ся въ чоловѣка. Ажь морозъ пôшовъ по менѣ. А всежь таки взяла мене така розпука, що я собѣ подумавъ:

*) Нôчь св. Вальпурґи має въ Нѣмеччинѣ, а по части такожь въ Анґліи и Франціи, таке саме значѣнє, якъ у насъ Нôчь св. Ивана, або Ивана Купала. Подôбно, якъ у насъ, такъ думають и въ тыхъ краяхъ, що тои ночи збирають чарôвницѣ всѣляке зѣлє та ѣдуть воздухомъ на кочергахъ та лопатахъ на „Лысу гору“ и тамъ лагодять всѣлякй чары. Межи нашою повѣркою а повѣркою въ Нѣмеччинѣ єсть лишь та рôзниця, що у насъ припадає „Ивана-Купала“ на 24 червня (6 липня), а св Вальпурґи святкують въ Нѣмеччинѣ въ день 1 мая. Св. Вальпурґа, звана такожь Вальбурґа, а звычайно Вальпурґісь, була родомъ въ Анґліѣ и сестрою св. Віллібальда, першого епіскопа въ Айхштедтъ, а сестрѣнкою св. Боніфатія, апостола Нѣмеччины. Она прийшла була въ половинѣ 8 столѣтя разомъ зъ своимъ братомъ и вуйкомъ до Нѣмеччины проповѣдати вѣру Христову и стала тутъ игуменею монастиря въ Гільденгаймѣ. Здаєсь, що то була высоко образована женщина, бо кажуть, що она описала по латинѣ подорожь св. Віллібальда. По єѣ смерти въ 778 р. зачислено єѣ за єѣ великй заслуги до ряду святыхъ.

голошену панною Зеновією Бирчаковною. Зборы закончено многолѣтствомъ Монархови и усѣмъ зôбранымъ.

До выдѣлу вôйшли: парохъ Т. Горникевичъ голова, дѣдичъ І. Раперъ заступникъ головы, учитель О. Вишомирецкій секретарь, Марко Витвицкій бібліотекарь, Юр. Витвицкій касіеръ, Петро Витвицкій и Василь Ковалевичъ выдѣловй. Отворенє вôдбулось въ сали школьнôй, котру на сей день гарно умаєно. Въ будынку школьнôмъ мѣстить ся за дозволомъ краєвои Рады школьнои читальня и дальше, заки побудуєсь власна хата. Конечно треба мати свôй кутъ, бо комôрне все невыгода.

Читальню пôдпирають, переважно молодѣжь и ґазды середного вѣку; старшихъ мало. Найбôльше ратує читальню мѣсцевый дѣдичъ п. І. Раперъ, котрый вже давъ на першій початокъ надъ 20 зр. До читальнѣ вписалось богато людей навѣть и жѣнокъ, щожь коли платячихъ не много, буде зъ 30. Маємо ґазетки „Читальню" и „Посланника" а дôстаємо „Дѣло" вôдъ о. пароха и „Народну Часопись" вôдъ учителя; троха книжочокъ дарували Тимко Якимôвъ и о. парохъ, а ще надѣємось на пôдмогу въ книжочкахъ вôдъ выдѣлу тов. „Просвѣты".

Переглядъ політичный.

Постôйна комісія промыслова именувала вчера знакотôвъ зъ Галичины а то для Галичины всхôдной пôсля внесень Соколовского, для захôдной пôсля внесень ґр. Лося, а для рускихъ корпорацій пôсля внесень пос. Барвѣньского, взагалѣ 63 знатокôвъ. Пернерсторферъ вносивъ, щобы ще 20 корпорацій робôтничихъ зъ Галичины взяло участь. Принято посередне внесенє Екснера, щобы приняти выбранй галицкими послами разомъ зъ Пернерсторферомъ корпорацій. Зъ Галичины буде ще переслуханыхъ 11 знатокôвъ, разомъ 74 а зъ Буковины 10.

Зъ Греціѣ надходять чорезъ Букарештъ якîсь глухй вѣсти о могучои выбухнути тамъ революціи. Кажуть, що въ Греціи въ наслѣдокъ дуже прикрого положеня фінансового настало велике невдоволенє и що бувшй міністры Трікуписъ и Делініянисъ лагодять революцію, котра має змусити короля до абдикаціѣ, а може й усуне цѣлу династію.

Новинки.

Львôвъ дня 28 червня.

— **Именованя.** П. Міністеръ рôльництва именувавъ секретаря адміністраційного при гал. ц. к. Дирекціи доменъ и лѣсôвъ радника адміністраційного, Людвика Солтиса, радникомъ адміністраційнымъ въ VII клясѣ ранґи. — Ц. к. краєва Дирекція скарбу именувала провізоричного управителя маґазину мытового Едварда Гамулиньского, постôйнымъ управителемъ маґазину мытового; офіціала мытового, Мих. Фрея, старшимъ контрольоромъ мытовымъ; офіціяла мытового Каєтана Гицькевича, старшимъ офіціяломъ мытовымъ; асистентôвъ мытовыхъ Августа Сохора и Стан. Бенешка офіціялами мытовыми и укваліфікованыхъ пôдофіцирôвъ Йос. Товстяка и Едварда Вольфа асистентами мытовыми. — Львôвскій ц. к. высшій судъ краєвый надавъ канцелистѣ при судѣ повѣтовôмъ въ Рогатинѣ Йосифови Аврельому Душиньскому посаду ведучого книги ґрунтовй при судѣ повѣтовôмъ въ Рогатинѣ.

— **Про сегорôчну подорожь Є. Вел. Цѣсаря** доносить Budap. Corr.: Дня 2 вересня удасть ся Монархъ на маневры корпуснй до Ярослава и забавить загаломъ въ Галичинѣ 5 днѣвъ. Вôдтакъ выѣде до комітату арадского на маневры дівізійнй 7 го корпуса, по нихъ забавить имовѣрно коротко въ Будапештѣ и у Вѣдни и прибуде дня 16 вересня до Ґінсъ. Великй маневры въ околици Ґінсъ будуть тревати 5 днѣвъ. Зъ Ґінсъ удасть ся Є Вел. Цѣсарь на кôлька днѣвъ до Белѣ въ комітатѣ бараніерскôмъ, де яко гôсть Архикн. Альбрехта возьме участь въ великихъ ловахъ, а вôдтакъ выѣде до Инсбрука на торжество вôдслоненя памятника Андрѣя Гофера.

— **Є. Ексц. Впреосв. Митрополитъ** закôнчивъ въ понедѣлокъ свою візитацію соборчикомъ у Воли великôй, пôдчасъ котрого пôднѣсъ, що завсѣгды непохитно придержує ся проґрамы проголошенои въ соймѣ та що и священьство повинно придержуватись єѣ все и всюды. Вчера вечеромъ вернувъ Впреосв. Митрополитъ до Львова.

— **Провізоричными окружными инспекторами школьными** именованй: старшій учитель въ Болеховѣ Юл. Лисковичъ на округъ сокальскій, учитель въ Кликовôй Генр. Вельфе на округъ кольбушôвско ропчицкій, Кар. Фалькевичъ зô Львова для Городка и Рудокъ и катихитъ въ Ланцутѣ Валент. Мазанекъ на округъ школьный ланцутскій.

— **Испыты вступнй** до І. клясы въ рускôй ґімназіѣ въ Перемышли вôдбудуть ся дня 15, 16, (евентуально) и 17 липня передъ феріями сего року, яко речинци липневôмъ — а 1, 2 (евентуально) и 3 вересня по феріяхъ, яко речинци вересневôмъ. Выбôръ котрого небудь речинця лишеный до волѣ родичамъ, лише мусять день передъ тымъ зголосити ся л и ч н о въ дирекціи ґімназіяльнôй и принести зъ собою метрику ученика.

— **Въ дѣвочôмъ институтѣ СС. Василіяновъ** у Львовѣ вôдбуде ся дня 29 с. м. пôдъ проводомъ Є. Ексц. Впреосв. Митрополита рôчный испытъ зъ предметôвъ домашныхъ: руского языка, исторіѣ и ґеоґрафіѣ Руси, спѣву хорального, гры на фортепянѣ и робôтъ ручныхъ, въ слѣдуючôмъ порядку: 1) Herz. Variations Brillante. 2) Рускій языкъ и літерагура. 3) L. Streabbog. Le Carnaval de Venise à 4 mains и Витвицкій: Chanson d' Ukraine. 4) Бортняньскій: Концертъ 29. „Восхвалю имя" Хоръ зъ акомп форт. 5) Ґеоґрафія Руси. 6) Egghard. La Campanela. 7) Исторія Руси. 8) Ollivier. Potpourri на 4 руки. 9 Воробкевичъ. Пробудилась Русь 10) Промова. 11) Многолѣтствіє. 12) Оглядане робôтъ ручныхъ. Початокъ о годинѣ 3½ зъ полудня. Вступъ вôльный лише для запрошеныхъ.

— **Змѣна прôзвища**. Ц. к. Намѣстництво позволило п. Маврикію Даттельбавмови змѣнити свое прôзлище на „Дыльскій".

— **На конкурсѣ ученикôвъ консерваторіѣ** галицкого Товариства музичного, котрый вôдбувъ ся минувшои суботы, одержали письма похвальнй: Ґімпель (клярнетъ), панна Дачкôвска и п. Фінкельштайнъ (скрипки); панны Сведровска и Зенковска (фортепянъ); панна Конопницка (за деклямацію); Краль (сольо басове); Ґурскій (барітонъ) и панна Цедекôвна (сопранъ); медаль бронзовый одержала: панна Пюркевичѣвна (за гру фортепянову), а медаль срѣбный: панна Сал. Крушельницка и п. Ник. Левицкій (теноръ).

— **Самоубійство.** Служниця Катерина Жукôвска, лѣтъ 44, скочила оногды зъ ґанку другого поверха въ домѣ ч. 5. при ул. Третого Мая на брукованє подвôрє и забила ся на мѣсци. Нещаслива терпѣла вже вôдъ давна на меляхолію и въ наслѣдокъ того була неспосôбна до працѣ та лишь зъ ласки перебувала у своихъ давныхъ службодавцѣвъ.

— **Що то може припадокъ**. Сими днями арештовано у Вѣдни небезпечного злодѣя Альойзія Ґрешля, котрый недавно тому закравши ся до помешканя Пфайфера на Шоттенгофѣ забравъ тамъ богато рѣчей а вôдтакъ пôдпаливъ помешканє. Пфайфера не було тогды дома. Коли сторожа пожарна пригасила огонь, поліція повѣдомила о тôмъ Пфайфера, а той приѣхавъ и сконстатувавъ, що его хтось обôкравъ. Пôдчасъ слѣдства знайдено въ его шафѣ 8 паръ чистыхъ маншетôвъ, а въ нихъ була вложена пара брудныхъ зъ нумеромъ 3824 въ пральнѣ. Пфайферъ сконстатувавъ, що то не его маншеты и они були одинокимъ слѣдомъ, що навели на злодѣя. Поліція кинулась заразъ по всѣхъ пральняхъ и въ однôй довѣдала ся, що тй маншеты приношено вôдъ якоись панѣ Больцъ. Поліція пôшла заразъ до тои панѣ и тамъ довѣдала ся, що у неи мешкає якійсь дуже порядный чоловѣкъ, аґентъ торговельный Альойзій Ґрешль. Ґрешля не було тогды дома. Коли вôнъ вечеромъ вернувъ домôвъ заразъ его арештовано. Ревізія въ его помешканю вы-

---

Та нехай, а хочь бы то й вôнъ, теперь бувъ бы менѣ дуже на руку, кобы лишь вôдшукавъ менѣ мôй пуляресъ.

Тымчасомъ хтось запукавъ до моихъ дверей. „Говъ!" думаю собѣ: „Чей куситель не схоче взяти жарту за правду?" Я побѣгъ до дверей, а у мене все на гадцѣ той въ червонôмъ сурдутѣ и я таки бувъ певный, що то вôнъ буде.

— И ось — дивне диво! — коли я отворивъ дверѣ, вôйшовъ кивнувши головою куситель, о котрôмъ я думавъ.

Близшій опис.

Мушу розповѣсти, де и якъ я познакомивъ ся зъ тою марою, щобы нѣхто не гадавъ, що то я щось лишь выдумавъ.

Разъ вечеромъ зайшовъ я бувъ до якоись каварнѣ чи касина на Новôмъ мѣстѣ, де мене вже разъ завѣвъ бувъ оденъ знакомый на біляръ. Я сподѣвавъ ся знайти тамъ найновѣйшй часописи. Коло одного столичка сидѣло двохъ панôвъ и роздумуючи грали въ шахи. Кôлькохъ молодыхъ мужчинъ сидѣло коло вôкна та говорили о природѣ людскои душѣ та о тôмъ, чи то ходять люде по смерти. По комнатѣ походжувавъ заложивши взадъ руки, якійсь малый старшій вже чоловѣкъ въ червонôмъ сурдутѣ. Я казавъ собѣ дати порцію ґданьскои и взявъ до рукъ якусь ґазету.

Нѣхто не звертавъ такъ на себе моеи уваги, якъ той червоный чоловѣчокъ, що ходивъ то сюды то туды. Я забувъ навѣть на ґазету та на испаньску войну. Якъ въ его строхи безвкуснôй одежи такъ и въ его поставѣ, въ его рухахъ, въ его чертахъ лиця було щось такого, що впадало въ очи, що немило вражало. Вôнъ бувъ менше якъ середного росту, але костистый и плечистый; мôгъ мати може пятьдесять або шѣсдесять лѣтъ и ходивъ зъ похиленою якъ у старця головою. Его чорне якъ вуголь а блискуче волосє, хочь гладко причесане, сторчало кôнцями доокола головы. Чорножовте его лице, зъ орлинымъ носомъ и выстаючими щоками, мало въ собѣ щось вôдражаючого, бо коли всѣ его черти були якîсь холоднй, нѣбы зелѣзнй, то его великй очи свѣтили ся такъ якъ у якого одушевленого молодця, хочь зъ нихъ не видко було анѣ одушевленя анѣ душѣ. Вôнъ — такъ я собѣ думавъ — таки певно десь зъ роду катъ, або якій ватажко або може и циганьскій король. Той чоловѣкъ мôгъ бы бувъ отъ такъ и зъ жарту палити цѣлй мѣста и брати дѣти на списы. Не хотѣвъ бы я йти зъ нимъ самъ оденъ черезъ лѣсъ. Вôнъ мабуть ще нѣколи въ своѣмъ житю не смѣявъ ся.

Але я помиливъ ся. Вôнъ умѣвъ и смѣяти ся. Вôнъ прислухувавъ ся тому, що тй паничѣ пôдъ вôкномъ говорили и усмѣхавъ ся. Але, Духъ святый при насъ, тожь то бувъ и смѣхъ! Ажь морозъ пôшовъ менѣ по тѣлѣ. Зô всѣхъ чертъ его лиця смѣяло ся злобно саме пекло. Коли той въ червонôмъ сурдутѣ — думаю собѣ — не самъ чортъ, то певно его братъ. Я мимо волѣ поглянувъ ему на ноги, чи не має вôнъ копыта, и дѣйстно, одна нога була у него якъ й у насъ всѣхъ, а лѣва въ шнурованôмъ черевику була якъ довбенька. А всежь таки вôнъ на ню не налягавъ, лишь такъ якось сунувъ, якъ колибъ по шкаралупѣ зъ яєць, котрои не хотѣвъ розтолочити. Мôгъ бы бувъ за грошѣ показувати ся, щобы всѣхъ невѣрныхъ переконати.

Я вже таки й зовсѣмъ позабувъ на испаньску войну. Я державъ ще вправдѣ ґазету въ руцѣ, але зиркавъ понадъ ню та придивлявъ ся тôй якôйсь дивнôй людинѣ.

Коли той въ червонôмъ сурдутѣ переходивъ попри столичокъ зъ шахами, сказавъ оденъ зъ грачѣвъ до свого засумованого та заклопотаного противника зъ тріюмфуючою міною: „Вы пропали, нема вже для васъ нѣякого ратунку". Той въ червонôмъ сурдутѣ приставувъ на хвильку, глипнувъ окомъ на гру и сказавъ до выграваючого: „Вы хиба слѣпй, за третымъ потягомъ вы програли". Той на то лишь усмѣхнувъ ся; его заклопотаный противникъ покивавъ недовѣрчиво, потягнувъ — и за третымъ потягомъ выгравъ.

Пôдчасъ коли грачѣ уставляли зновь гру, вôдозвавъ ся оденъ изъ паничѣвъ пôдъ вôкномъ до того въ червонôмъ сурдутѣ: „Вы, паноньку, смѣєте ся; видко, що васъ наша суперечка интересує. Але зъ того усмѣху видко, що вы иншои гадки о природѣ свѣта и о Бозѣ. Читали вы Шеллінґа?"

— А вжежь, що читавъ! — сказавъ той въ червонôмъ сурдутѣ.

— А чогожь смѣєте ся!

— Вашъ Шеллінґъ то быстроумный поетъ, що все туманьство своеи фантазіѣ уважає за

крыла множество рѣчей походячихъ зъ крадежи и вже не було сумнѣву, що Ґрешль допустивъ ся крадежи у Пфайфера. Але що того рода крадежѣ якъ ся послѣдна були вже кôлька разôвъ у Вѣдни, то упало пôдозрѣнє на Ґрешля, що то вôнъ ихъ всѣхъ допускавъ ся. И дѣйстно, дальше слѣдство выказало, що вôнъ не лишь сего року допустивъ ся великихъ крадежей, але ще й тамтого року. Якъ бы не той припадокъ зъ маншетами, бувъ бы за злодѣемъ и слѣдъ пропавъ. Ґрешль признавъ ся до тыхъ крадежей и казавъ, що хотѣвъ тымъ способомъ забезпечити собѣ будучнôсть и оженити ся а вôдтакъ отворити яку торговлю. Вôнъ мавъ наречену, котрôй выславъ бувъ два велики запечатанѝ пакунки зъ написею, що не можна ихъ скорше отворити ажь на весѣлю, бо то суть дарунки весѣльнѝ. Нещаслива дѣвчина прислала тѝ пачки поліціи и въ нихъ знайдено такъ само богато дорогихъ рѣчей походячихъ зъ крадежи. Ґрешль мавъ цѣлый списъ тыхъ людей, котрыхъ мавъ окрадати, ходивъ до ихъ помешкань по кôлька разôвъ на день, добиравъ ся дороблеными ключами та вытрихами и забиравъ лишь найдорожшѝ рѣчи.

† Посмертнѝ вѣсти.

О. Григорій Туркевичь парохъ въ Выбранôвцѣ, бобрецкого повѣта, упокоивъ ся дня 24 червня въ 80-ôмъроцѣ житя а 48 ôмъ священьства. — О. Володимиръ Хилякъ, парохъ въ Лѣтини, мокряньского деканата, упокоивъ ся дня 26 червня по тяжкôй и довгôй недузѣ въ 50 ôмъ роцѣ житя, а 27 ôмъ священьства. — Въ Коломыи померъ Феликсъ де Пастъ, бувшій радникъ Намѣстництва и староста бережаньскій проживши 84 лѣтъ

Господарство, промыслъ и торговля

Справа продажи соли.

Ухвалою Выдѣлу краєвого зъ дня 24 с. м. одержали у всхôднôй части нашого краю заступництва головныхъ складôвъ соли слѣдуючѝ особы:

Въ бобрецкôмъ повѣтѣ: въ Бôбрцѣ Ив Доманьскій, въ Ходоровѣ Михайло Вовкъ-Буникевичь, въ Выбранôвцѣ Софія Тыбінка.

Въ богородчаньскôмъ пов.: въ Богородчанахъ новыхъ, въ Богородчанахъ старыхъ, въ Лисци и Солотвинѣ Выдѣлъ Рады повѣтовои.

Въ борщѣвскôмъ повѣтѣ: въ Борщевѣ Еразмъ Нѣмчевскій, въ Озерянахъ Фердинандъ Ґамскій, въ Кривчу горѣшнôмъ Александеръ Москвиньскій, въ Мельници Шим. Штайнгольцъ и Лейба Берґманъ, въ Скалѣ Марія Мочульска.

Въ бучацкôмъ повѣтѣ: въ Барижи Григ. Сова, въ Бучачи Мечисл. Бужиньскій, въ Язлôвци Мечисл. Бужиньскій, въ Коропци Казим. Потворовскій, въ Монастирискахъ Кулко рôльниче, въ Золотôмъ Потоцѣ Мендель Кохъ, въ Устю Зеленôмъ Мих. Луцкій.

Въ чесанôвскôмъ повѣтѣ: въ Чесановѣ Товариство задаткове, въ Диковѣ Ефроимъ Ляндавъ и Спôлка, въ Горинци Мошко Ребгунъ, въ Любачевѣ Кулко рôльниче, въ Нароли Теофіля Мусаковска, въ Олешичахъ Иос. Камѣньскій.

Въ чорткôвскôмъ повѣтѣ: въ Чортковѣ Ант. Костецкій, въ Джуринѣ ґр. Николай Воляньскій, въ Ягольници Кулко рôльниче.

Въ долиньскôмъ повѣтѣ: въ Болеховѣ Гершь Ротъ, въ Долинѣ Иос. Писарскій, въ Перегиньску Олекса Бендакъ и Спка, въ Рожнятовѣ Фондація ґр. Скарбка.

Въ добромильскôмъ повѣтѣ: въ Бирчи Майлехъ Гімельштайнъ и К. Мерцель, въ Добромили громада, въ Новôмъ мѣстѣ Кулко рôльниче, въ Рыботичахъ Кулко рôльниче.

Въ дрогобицкôмъ повѣтѣ: въ Бориславѣ Маврик. Рехнеръ, въ Дрогобичи Теоф. Яблоньскій, въ Мединичахъ Ив. Рафальонтъ, Ив. Мазурчакъ, Мошко Льорбербавмъ, Валерія и Евстахій Вышиньски, въ Пôдбужу Альойзій Ставъ, въ Схôдници католицкôй Кулко споживче.

Въ горлицкôмъ повѣтѣ: въ Бѣчу и Устю рускôмъ выдѣлъ Рады повѣтовои, въ Горлицяхъ громада.

Въ городецкôмъ повѣтѣ: въ Городку, Яновѣ и Любѣни великôмъ повѣтове товариство Торговельне у Львовѣ.

Въ городеньскôмъ повѣтѣ: въ Чернилици громада, въ Городенцѣ Кулко рôльниче, въ Незвискахъ Василь Закревскій, въ Обертинѣ Маркиль Ґавлиньскій.

Въ гусятиньскôмъ повѣтѣ: въ Хоростковѣ и Копычинцяхъ Казим. Павловскій, въ Гусятинѣ и Пробôжнôй Витовтъ Черскій.

Въ ярославскôмъ повѣтѣ: въ Ярославѣ товариство задаткове, въ Порохнику Андрѣй Ледвоживъ, въ Радимнѣ Мартинъ Попкевичь и Ант. Головиньскій, въ Сѣнявѣ католицке товариство споживче.

Въ яслискôмъ повѣтѣ: въ Фриштаку Кулко рôльниче, въ Яслѣ Кулко рôльниче, въ Колачицяхъ и Жмигородѣ ґр. Августъ Лось.

Въ яворôвскôмъ повѣтѣ: въ Яворовѣ, Кракôвци и Великихъ Очахъ Выдѣлъ Рады повѣтовои.

Въ калускôмъ повѣтѣ: въ Калуши Ярославъ Коритовскій, въ Краснôй и Войниловѣ Казимиръ Ройовскій и дръ Мечиславъ Станецкій.

Въ каменецкôмъ повѣтѣ: въ Буску, Камѣнцѣ струм., Милятинѣ нов. и Радеховѣ Выдѣлъ Рады повѣтовои.

Въ кольбушѣвскôмъ повѣтѣ: въ Кольбушевôй Кулко рôльниче, въ Майданѣ Феліціянъ Шейковскій, въ Соколовѣ Кулко рôльниче.

Въ коломыйскôмъ повѣтѣ: въ Гвоздци Яковъ Байдаффъ, въ Коломыи Александеръ Иосифъ Мизевичь и Генриха Майсльова, въ Печенѣжинѣ громада.

Въ косôвскôмъ повѣтѣ: въ Косовѣ громада, въ Кутахъ Николай Мошоро, въ Жабю фондація ґр. Скарбка.

Въ коросняньскôмъ повѣтѣ: въ Дукли, Єдличахъ, Корчинѣ и Короснѣ Выдѣлъ Рады повѣтовои.

(Конець буде.)

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 28 червня. Є. Вел. Цѣсарь принимавъ вчера ґр. Таффого на довшôй авдієнціи. — Зачувати, що намѣстникъ Моравы п. Лебль подавъ ся до дімісіѣ зъ причины глубокои старости. По одержаню дімісіѣ має п. Лебль замешкати у Львовѣ.

Петербургъ 28 червня. Наслѣдникъ престола выѣхавъ за границю.

Мекка 28 червня. Вчера было тутъ 999 выпадкôвъ смерти на холеру.

Берлинъ 28 червня. Звѣстный результатъ 388 выборôвъ. Выбрано: 75 консерватистôвъ, 23 зъ партіѣ державнои, 52 націон.-лібералôвъ, 13 зъ вольнодумнои спôлки, 24 зъ вольнодумнои партіѣ народнои, 11 зъ полуднево нѣмецкои партіѣ народнои, 90 зъ центрумъ, 44 соціялістôвъ, 19 Полякôвъ, 17 антісемітôвъ, 10 Альзатцѣвъ, 7 Вельфôвъ, 2 зъ баварского союза селяньского и 1 Данця.

Парижь 28 червня. Палата послôвъ постановила передати документы, котрѝ ѣй предложивъ Мільвоає, судьи слѣдчому. — Рада міністрôвъ постановила покликати резервістôвъ на 5 вересня, щобы они могли ще взяти участь въ выборахъ до парляменту, якѝ маютъ вôдбути ся 28 серпня взглядно въ тѣснѣйшихъ выборахъ 3 вересня.

правду, бо нѣхто не може доказати єму противно, хиба знову лишь такою самою запутанною уявы, котру треба бы боронити зъ єще бôльшою быстроумностію. Зъ фільософами нинѣ таке саме, якъ було завсѣгды. Слѣпѝ говорять о краскахъ, а глухѝ о музицѣ. Александеръ бувъ бы ставивъ мôстъ ажь до самого мѣсяця, щобы й єго здобути, а фільософы невдоволенѝ тымъ, що лежить въ крузѣ ихъ розуму та хотѣли бы знати щось такого, чого ихъ розумъ не може змѣркувати“.

Такъ сказавъ той въ червонôмъ сурдутѣ. Зробивъ ся крикъ. Але вôнъ не чекавъ; взявъ свôй капелюхъ и вынѣсъ ея.

Вôдъ того часу я вже єго не видѣвъ, але не забувъ анѣ на хвильку єго чортôвского лиця и боявъ ся навѣть, щобы вôнъ менѣ не приснивъ ся.

Ажь ось станувъ вôнъ въ комнатѣ передомною.

Покуса.

— Выбачте — каже вôнъ — коли я вамъ перешкаджаю. Чи маю честь говорити зъ паномъ Ребертомъ...?

— Я таки той самѣсенькій! — кажу єму.

— А чимъ то докажете?

Дивне пытанє, думаю собѣ, певно якійсь аґентъ поліцийный. Передомною лежавъ на столѣ роздертый листъ. Я показавъ єму, що зъ верха на нѣмъ була адреса до мене.

— Дуже добре — каже вôнъ на то, — але ваше прôзвище таке звычайне, що єго можна почути въ кождôй закутинѣ Нѣмеччины, Угорщины або й Польщѣ. Подайте якѝ близшѝ доказы. Я хотѣвъ бы зробити зъ вами якійсь интересъ. Мене справили до васъ.

— Мôй пане — кажу я — выбачте, але я не можу й думати теперь о якихсь интересахъ; я саме на вôдъѣзднôмъ до дому та маю ще тысячь всѣлякихъ орудокъ. А вôдтакъ вы й помыляєте ся що до моєи особы, бо я анѣ нѣякій мужь державный анѣ не купець.

Вôнъ вытрѣщивъ на мене очи та каже: „Такъ?“ Мовчавъ хвильку и нѣбы хотѣвъ вже вертати, але вôдтакъ почавъ знову:

— Тажь вы прецѣ залагоджували тутъ въ Празѣ купецкѝ орудки. Хибажь то не вашь братъ, що готовъ вже сыми днями збанкротувати?

Менѣ видить ся, що я мусѣвъ бувъ стати червоный якъ грань, бо о тôмъ, якъ менѣ здавало ся, не знала крôмъ мого брата нѣяка жива душа, а куситель усмѣхнувъ ся знову злобно.

— Мôй пане, — кажу — ще разъ помыляєте ся. Я маю вправдѣ брата, та може ще й бôльше якъ одного, але не такого, що має банкротувати.

— Такъ? сказавъ собѣ куситель пôдъ носомъ, а черты єго лиця стали знову якісь твердѝ нѣбы зъ зелѣза.

(Дальше буде).

За редакцію вôдповѣдає Адамъ Креховецкій.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. упр. гал. акц.
БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купує и спродає
всякі ефекты и монеты

по курсѣ денномъ найдокладнѣйшомъ, не числячи жадной провізіи.
Яко добру и певну льокацію поручає:

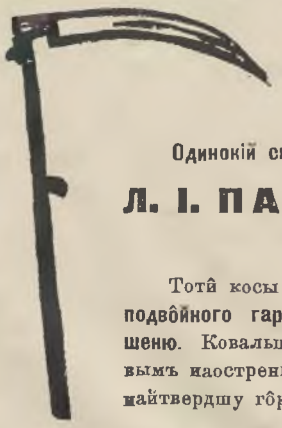
$4\frac{1}{2}\%$ листы гіпотечні.
5% листы гіпотечні преміовані.
5% листы гіпотечні безъ премій.
$4\frac{1}{2}\%$ листы Тов. кредитового земс.
$4\frac{1}{2}\%$ листы Банку краєвого.
$4\frac{1}{2}\%$ пожичку краєву галицку.
4% пожичку пропінаційну галицку.
5% „ „ буковиньску.
$4\frac{1}{2}\%$ пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
$4\frac{1}{2}\%$ пожичку пропінаційну угорску.

4% угорскі Облигаціи индемнизаційні,
котрі то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купує и продає по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймає вôдъ Вп. купуючихъ всякі выльосовані, а вже платні мѣсцеві паперы цѣнні, якъ также купоны за готôвку, безъ всѣлякои провізіи, а противно замѣсцеві лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляє новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрі самъ поносить. 60

Косы зъ маркою сѣчкарня
зъ англійской срѣбной стали

посылає громадамъ и поодинокимъ господарямъ въ довôльнôй довготѣ **пôдъ ґваранцією** за кожду штуку. Єсли коса не буде такъ добре косити, якъ я обѣцюю, то перемѣнюю косу 5—6 разôвъ.

Одинокій складъ фабричный для Австро-Угорщины

Л. І. ПАТРАХЪ въ СТРЫЮ
въ Галичинѣ

Тоті косы суть свѣтовои славы задля своеи легкости, **подвôйного гарту, легкого замаху и вытрималости въ кошеню.** Ковальце выдержує кôлька днѣвъ. За одноразовымъ наостреню можь косити **120 до 150 крокôвъ**, навѣть найтвердшу гôрску траву.

Довг.:	62	65	70	75	80	85	90	95	100	105	110	115	120 цтм.
Цѣна:	1·00	1·05	1·10	1·20	1·30	1·40	1·50	1·60	1·70	1·80	1.90	2·00	2·20 зр. ав.

Марморовый камѣнь до остреня косы.

Довгота стм.	18	21	22	25	въ кôнци звычайні брусики мармор.
Цѣна за штуку кр.	30	35	38	40	16 кр.

Посылка найблизшою почтою лише **за готовку або послѣплатою.**

Осторога передъ фалшôвниками. Правдиві Патраха косы суть лише тоті, котрі мають марку охоронну **сѣчкарня** (докладну пôсля повысшого взôрця) якъ также **выбиту фірму L. J. Patrach.**

Вôдбирати можь лишь впростъ вôдъ **Л. І. Патраха въ Стрыю** (Галичина).

Вôдъ 10 кожда одинацята даромъ и одинъ камѣнь. 1

Готель Імперіяль

Перворядный той готель въ нашôмъ мѣстѣ, положеный въ самôмъ середмѣстю близько всѣхъ властей и урядôвъ, уряджений зъ густомъ и зъ найбôльшимъ комфортомъ, побôльшено въ сихъ дняхъ о трийцять кôлька прекрасныхъ покоѣвъ въ партерѣ. **Цѣны дуже низькі вôдъ 80 кр. за покôй.** Для выгоды публики находять ся въ готели **добрі купелѣ, великій городъ до проходу зъ знаменитою реставраціею, заосмотреною въ найлѣпші ѣдла и напоѣ,** заразомъ **выгôдный повôзъ**, готовый все на услуги публики. — Услуга численна и добра. Выгоды якъ найбôльші. Поручаючи поважанôй публицѣ свôй побôльшеный нинѣ готель, прошу почтити мене и надальше якъ дотеперь своими взглядами и остаю зъ поважанємъ

Христофъ Яновичь
властитель готелю Імперіяль. 74

Косы бѣлі въ знакомъ „Руки“ въ найлучшои стали по 45 кр.
Серпы англійскі Варда въ зн. „Ковадла“ першои якости 30 кр.; — для кôлькохъ рôльничихъ и склепикôвъ сельскихъ цѣны гуртовні — поручає
БОЛЕСЛАВЪ ЦЫБУЛЬСКІЙ — складъ товарôвъ зелѣзныхъ при площи Маріяцкôй у Львовѣ.
79 Львôвъ—Импреса.

Инсераты
(„оповѣщеня приватні“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ також для „Ґазеты Львôвскои“ принимає лишь „Бюро Дневникôвъ“ **Людвика Пльона**, при улици Кароля Людвика ч. 9, де также находить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

С. Спітцеръ у Вѣдни
поручає
Товары камѣнні и шамотові.

Плиты бѣлі и кольорові. — Насады коминкові.
Комплетні уряджєня для стаєнъ и оборъ.
На жаданє высылаємо катальоґи
заступники для **Галичины** и **Буковины**
Гамель и Файґель
у ЛЬВОВѢ, улиця Коперніка число 21.

ВѢДЕНЬСКА ФАБРИКА АМАЛІЄ
поручає
найновѣйше патентоване начинє кухонне зъ внѣ ґальванічно нікльоване, у внутрѣ повлечене чистою и дуже тревалою емаліею.

До набутя у Ивана Шумана у Львовѣ
площа Бернардиньска и у всѣхъ бôльшихъ торговляхъ зелѣза.

Поручає ся
торговлю винъ ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львовѣ.
9

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.